

proverbelor române cu cele norvegiane-da-neze-germane, Düringsfeld nu stabilește nici uă clasă deosebită 'n care să se 'și probeze aserțiunile. Acésta pare a fi uă contradicere, care mă miră, în urma ȕiselor de mai sus. Voiu adauge apoi că nici vorbă nu face despre cele ce ne sunt răemase de la vechii locuitori ai Italiei, Spaniei, Galiei și celor-l-alte ramure, din care se compunea coloniele romane.

Dérü să mă opresc la ênsăși espunerea scriitorului. Resumându'i studiele și comparările, rezultă apriatü că, din 80 proverbe române, suntü :

I. Imprumutate de la Turci 4, ș'anume :

• Sărutü mâna ce nu poți mușca.	}	<p>Kesemedijin eli öp de annona ko.
(Mâna ce nu poți frânge, sărut-o cu pasiune).</p>
• Nu totü ce sbörä së mănâncä.	}	<p>Her kuşun eti jenmez.
(Nu se mănâncă carnea fiăcärei paseri).</p>
• Cin' se prinde 'n horä trebuie së jöce.	}	<p>Ojuna giren ojnajakzak.
(Cine inträ 'n jocü trebuie së jöce).</p>
Cu încetulü se face oțetulü.(1)	}	<p>Sabö olan koruk şarab olur,
Tut japraghø sandal olur.
(Cu răbdare agurida se face vinü, föia de dudü atlasü).</p>

(1) Acestü proverbü imi pare rău comparatü cu celü turcescü, fiindü că 'și are analoge în limba italiană și cea provençială. Apoi celü ce s'asemănă mai multü cu celü turcescü e următorul : «*Cu răbdare și tăcere se face agurida miere*». — Anton Pann (loc, cit.) dă proverbulü turcü, în douë. érü nu într'unulü : I. «*Koruntan petmez olur — neilei? — Sabirilei!* Din aguridä miere se face — cu ce? — cu răbdare.» II. «*Dud iapraindan atlas olurü.* Din frunđa de dudü atlasü se face».